

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

LECH CZAPLA

Warszawa, 2 grudnia 2005 r.

**Panie i Panowie
Posłowie na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej**

Z upoważnienia Marszałka Sejmu przekazuję uzupełniające odpowiedzi Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów Mirosława Barszcza odnoszące się do pytań zadanych w trakcie dyskusji nad informacją bieżącą w sprawie *cen paliw na rynku krajowym, zachowań monopolistycznych firm paliwowych oraz przewidywanych działań rządu chroniących konsumentów przed nadmiernymi podwyżkami cen paliw*, przedstawioną na 3. posiedzeniu Sejmu w dniu 24 listopada 2005 r.

Lech Czapla

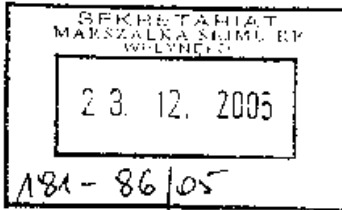
MF

Warszawa, 26 grudnia 2005r.

MINISTER FINANSÓW

PA.IV-816-368/05/MN/5307

Pan

Marek Jurek

Marszałek Sejmu RP

W związku z pytaniami zadanymi przedstawicielowi Ministerstwa Finansów podczas 3 posiedzenia Sejmu RP w dniu 24 listopada 2005 r. przedstawiam odpowiedź na pytanie Pana Posła Mieczysława Kasprzaka, po uzyskaniu stanowiska właściwego merytorycznie resortu rolnictwa i rozwoju wsi:

Pytanie dotyczy – produkcji biokomponentów do paliw i ich skupu przez koncerny paliwowe w Polsce,

Ustawa z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych w wersji uchwalonej przez parlament i opublikowanej w Dz.U. z 2003r. Nr. 199 poz. 1934 wprowadzała obowiązek dodawania biokomponentów do paliw w ilościach określanych rokrocznie w rozporządzeniu wydawanym przez Radę Ministrów. Niewykonanie tego przepisu było zagrożone sankcją karną.

Taka konstrukcja prawna została zakwestionowana przez Rzecznika Praw Obywatelskich, który skierował wniosek do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności art. 12 ust. 1 i 6, art. 14 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W dniu 21 kwietnia 2004 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją ww. artykułów ustawy (Dz. U. Nr 109, poz. 1160) i z dniem 12 maja 2004 r. orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego weszło w życie.

W związku z powyższym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, przepisy wprowadzające stosowanie biokomponentów i biopaliw powinny odwoływać się do mechanizmów rynkowych w postaci zachęt ekonomicznych, a nie „zmuszania koncernów paliwowych do stosowania dodatku biokomponentów do produkcji paliwa”.

Wyrażam nadzieję, że udzielona odpowiedź w pełni usatysfakcjonuje Pana Posła Mieczysława Kasprzaka.

Do wiadomości:

Pan Adam Lipiński Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Z u...
POL...
Ministra Finansów
...TARZ STANU
Julian Burszcz

Warszawa, 24 grudnia 2005r.

MINISTER FINANSÓW

PA.IV-816-366/05/KGL/5305

Pan

Marek Jurek

Marszałek Sejmu RP

W związku z pytaniami zadanyimi przedstawicielowi Ministerstwa Finansów podczas 3 posiedzenia Sejmu RP w dniu 24 listopada 2005 r. przedstawiam odpowiedź na pytanie Pana Posła Cezarego Grabarczyka, po uzyskaniu stanowiska właściwego merytorycznie resortu rolnictwa:

Pytanie – Na jakim etapie są prace legislacyjne nad paliwem rolniczym oraz kiedy będą przedstawione zasady refundacji tego paliwa?

W dniu 29 listopada br. Rada Ministrów mając na uwadze konieczność obniżenia kosztów produkcji rolniczej związanych z zakupem paliwa rolniczego oraz Dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji ram wspólnotowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych oraz elektryczności zgodnie, z którą możliwe jest stosowanie w Państwach Członkowskich minimalnej stawki akcyzy do paliwa zużywanego w rolnictwie, podjęła decyzję o przeznaczeniu w projekcie ustawy budżetowej na 2006 r. 450 mln zł na zwrot producentom rolnym części podatku akcyzowego. Wprowadzenie pomocy finansowej dla producentów rolnych do tzw. „paliwa rolniczego” uzasadnione jest potrzebą zwiększenia konkurencyjności polskich gospodarstw rolnych na unijnym rynku. Pomoc dla rolników, polegająca na udostępnieniu tańszego paliwa do produkcji rolniej została wprowadzona w innych krajach członkowskich, co sprzyja rozwojowi i konkurencyjności rolnictwa tych krajów.

Pomoc ta będzie udzielana rolnikom w formie zwrotu części podatku akcyzowego przez urzędy gmin na podstawie przedłożonych przez rolników faktur

Warszawa, 21 grudnia 2005r.

MINISTER FINANSÓW

PA.IV-816-369/05/MN/5309

Pan

Marek Jurek

Marszałek Sejmu RP

W związku z pytaniami zadanymi przedstawicielowi Ministerstwa Finansów podczas 3 posiedzenia Sejmu RP w dniu 24 listopada 2005 r. przedstawiam odpowiedź na pytania Pani Poseł Renaty Beger, po uzyskaniu stanowiska właściwych merytorycznie resortów ochrony środowiska oraz rolnictwa i rozwoju wsi:

Pytanie 1 – Czy rząd zamierza powrócić do preferencyjnego traktowania oleju opałowego stosowanego do ogrzewania domów? Czy i kiedy olej opałowy będzie konkurencyjnym paliwem wobec innych nośników energii?

Rząd popiera wszelkie działania mające na celu zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do powietrza. Do takich działań należy wykorzystywanie do celów grzewczych paliw niskoemisyjnych takich jak olej opałowy, gaz ziemny czy gaz płynny. Rząd dokłada wszelkich starań, aby cena oleju opałowego i gazu była preferencyjna, zachęcająca społeczeństwo do instalowania urządzeń grzewczych wykorzystujących te paliwa. Olej opałowy lekki stosowany do ogrzewania domów korzysta z preferencyjnej stawki podatku akcyzowego (232 zł/1000 l) w porównaniu z olejem napędowym (1099 zł/1000 l). Gaz płynny przeznaczony na cele grzewcze został zwolniony od akcyzy w całości. Niestety, ustalanie wysokości ceny ww. paliw w naszym kraju nie leży w kompetencji Rządu, zależy przede wszystkim od polityki cenowej podmiotów dokonujących obrotu tymi wyrobami.

W ostatnim dziesięcioleciu w całym kraju zostało zrealizowanych szereg inwestycji mających na celu zastąpienie węgla paliwami czystszyimi pod względem ekologicznym, tj. lekkim olejem opałowym lub gazem. Inwestycje te były bardzo często dofinansowywane przez fundusze ekologiczne. Zaniechanie eksploatacji, wybudowanych ze środków funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej instalacji wykorzystujących jako nośnik energii olej opałowy oraz gaz i powrót do wykorzystywania przestarzałych technicznie i technologicznie urządzeń stosujących jako paliwo węgiel - doprowadzi również do postawienia zarzutu niegospodarności w wykorzystywaniu środków publicznych. Sytuacja taka będzie miała bardzo niekorzystny wpływ na stan powietrza w naszym kraju, doprowadzi do wzrostu tak zwanej „niskiej emisji” decydującej o jakości powietrza w dużych skupiskach ludzkich. Utrudni to także realizację podjętych przez Polskę zobowiązań międzynarodowych takich, jak ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, czy protokołów do konwencji w sprawie transgranicznego przemieszczania się zanieczyszczeń na dalekie odległości.

W związku z pytaniem Pani Posel Renaty Beger należy rozważyć stworzenie przez Rząd RP systemu wspierania szerszego wykorzystania oleju opałowego oraz gazu do celów grzewczych np. przez preferencyjne taryfy i system bonifikat dla osób i instytucji, które zdecydowały się na ekologiczne sposoby ogrzewania. Jednakże opracowanie dobrze umocowanego i sprawnie funkcjonującego systemu rekompensowania wzrostu kosztów ogrzewania wymagać będzie długotrwałych badań i analiz rynku paliw grzewczych. System taki może powstać jedynie przy współpracy wszystkich resortów odpowiedzialnych za realizację polityki energetycznej kraju.

Pytanie 2 – Kiedy rolnicy mogą się spodziewać powrotu do tzw. paliwa rolniczego?

W dniu 29 listopada br. Rada Ministrów mając na uwadze konieczność obniżenia kosztów produkcji rolniczej związanych z zakupem paliwa rolniczego oraz Dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji ram wspólnotowych dotyczących opodatkowania produktów

energetycznych oraz elektryczności, zgodnie z którą możliwe jest stosowanie w Państwach Członkowskich minimalnej stawki akcyzy do paliwa zużywanego w rolnictwie, podjęła decyzję o przeznaczeniu w projekcie ustawy budżetowej na 2006 r. 450 mln zł na zwrot producentom rolnym części podatku akcyzowego. Wprowadzenie pomocy finansowej dla producentów rolnych do tzw. „paliwa rolniczego” uzasadnione jest potrzebą zwiększenia konkurencyjności polskich gospodarstw rolnych na unijnym rynku. Pomoc dla rolników, polegająca na udostępnieniu tańszego paliwa do produkcji rolnej została wprowadzona w innych krajach członkowskich, co sprzyja rozwojowi i konkurencyjności rolnictwa tych krajów.

Pomoc ta będzie udzielana rolnikom w formie zwrotu części podatku akcyzowego przez urzędy gmin na podstawie przedłożonych przez rolników faktur zakupu oleju napędowego, jednakże w kwotach nie przekraczających równowartości kwoty podatku akcyzowego zawartego w cenie 86 l oleju napędowego na 1 ha użytków rolnych.

W najbliższym czasie projekt ustawy o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego zużywanego w produkcji rolniczej zostanie przekazany do uzgodnień międzyresortowych.

Wyrażam nadzieję, że udzielona odpowiedź w pełni usatysfakcjonuje Panią Posel Renatę Beger.

z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETAŃ SZTANU

Mirosław Burszcz

Do wiadomości.

Pan Adam Lipiński Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Warszawa, 21 grudnia 2005r.

MINISTER FINANSÓW

PA.IV-816-367/05/KGI/15306

Pan

Marek Jurek

Marszałek Sejmu RP

W związku z pytaniami zadanyimi przedstawicielowi Ministerstwa Finansów podczas 5 posiedzenia Sejmu RP w dniu 24 listopada 2005 r. przedstawiam odpowiedź na pytanie Pana Posła Mieczysława Walkiewicza, po uzyskaniu stanowiska właściwego merytorycznie resortu rolnictwa:

Pytanie – czy w najbliższym czasie rząd zamierza zrealizować zadanie wprowadzenia zasady zmuszającej koncerny paliwowe do stosowania dodatków biopaliw do paliw?

Ustawa z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych w wersji uchwalonej przez parlament i opublikowanej w Dz.U. z 2003r. Nr. 199 poz. 1934 wprowadzała obowiązek dodawania biokomponentów do paliw w ilościach określanych rok rocznie w rozporządzeniu wydawanym przez Radę Ministrów. Niewykonanie tego przepisu było zagrożone sankcją karną.

Taka konstrukcja prawna została zakwestionowana przez Rzecznika Praw Obywatelskich, który skierował wniosek do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności art. 12 ust. 1 i 6, art. 14 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W dniu 21 kwietnia 2004 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją ww. artykułów ustawy (Dz. U. Nr 109, poz. 1160) i z dniem 12 maja 2004 r. orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego weszło w życie.

W związku z powyższym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, przepisy wprowadzające stosowanie biokomponentów i biopaliw powinny odwoływać się do mechanizmów rynkowych w postaci zachęt ekonomicznych, a nie „zmuszania koncernów paliwowych do stosowania dodatku biokomponentu do produkcji paliwa”.

Wyrazam nadzieję, że udzielona odpowiedź w pełni usatysfakcjonuje Pana Posła Mieczysława Walkiewicza.

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU

Mirosław Barycz

Do wiadomości:

Pan Adam Lipiński Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Warszawa, 2A grudnia 2005r.

MINISTER FINANSÓW

PA.IV-816-356/05/KGL/5304

Pan

Marek Jurek

Marszałek Sejmu RP

W związku z pytaniami zadanymi przedstawicielowi Ministerstwa Finansów podczas 3 posiedzenia Sejmu RP w dniu 24 listopada 2005 r. przedstawiam odpowiedzi na pytania Pana Posła Bolesława Borysiuka, po uzyskaniu stanowiska właściwego merytorycznie resortu gospodarki:

Pytanie 1 – czy skontrolowano producentów paliw w naszym kraju pod względem realizacji tego typu zobowiązań (realizacji harmonogramu)...?

Zgodnie z obowiązującymi przepisami zapasy obowiązkowe paliw ciekłych są utrzymywane w dwóch systemach: rezerw państwowych o przeznaczeniu gospodarczym (14 dni) oraz zapasów obowiązkowych paliw ciekłych gromadzonych i utrzymywanych przez producentów i przywoźących powiększanych zgodnie z harmonogramem uzgodnionym z Komisją Europejską podczas negocjacji akcesyjnych i zapisanego jako zobowiązanie Polski w Traktacie Akcesyjnym. Zgodnie z tym harmonogramem producenci i przywoźący na dzień 31 grudnia 2005r. są zobowiązani do utworzenia 58 dniowych zapasów obowiązkowych paliw ciekłych z wyjątkiem tych przedsiębiorców, którzy dotychczas mogli korzystać z odstępstwa, polegającego na konieczności utrzymywania w okresie przejściowym jedynie zapasów siedmiodniowych oraz możliwości określenia własnej ścieżki dojścia do wymaganego na koniec okresu przejściowego, tj. na dzień 31 grudnia 2008r., 76 dniowego poziomu zapasów obowiązkowych. Od dnia 1 stycznia 2006r. harmonogramem tym zostają objęci wszyscy producenci i przywoźący.

Kontrole dotyczące tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych w zakresie wynikającym z *ustawy z dnia 1 lipca 2005r. o zmianie ustawy*

o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 143, poz. 1201) są na bieżąco prowadzone przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Pytanie 2 – Czy wzorem umowy międzyrządowej zawartej przez Polskę z Federacją Rosyjską, dotyczącej warunków i zasad dostaw gazu, rozważa się możliwość podpisania podobnego typu umowy regulującej dostawę ropy naftowej z Federacji Rosyjskiej do Polski, która miałaby walor dostaw bez pośrednictwa osób czy podmiotów trzecich, a byłoby to zabezpieczenie przed gwałtownymi wahaniami cen do realizacji?

Polska posiada niewielkie zasoby ropy naftowej, stąd w zakresie tego surowca uzależnienie kraju od dostaw zewnętrznych jest największe. Udział importowanej ropy naftowej w zużyciu krajowym przekraczał w latach 90-tych 97%, spadając nieco na przełomie wieków dzięki wzrostowi wydobycia krajowego, głównie z nowo odkrytych złóż zlokalizowanych w północno-zachodniej części kraju i pod dnem Bałtyku. W strukturze geograficznej importu ropy zdecydowanie dominuje Rosja, a znacznie mniejszy udział ma kilka państw byłego Związku Radzieckiego oraz kraje basenu Morza Północnego.

Kierunki importu ropy naftowej są w praktyce zależne od posiadanych możliwości przesyłowych, przystosowania technologicznego przetwórców ropy, a także decyzji samodzielnych podmiotów sektora naftowego, kierujących się przy ich podejmowaniu również względami ekonomicznymi. Rząd, w miarę potrzeb, może inspirować tworzenie projektów infrastrukturalnych, zapewnić ich podstawy traktatowe i ułatwić finansowanie jednak nie powinien zastępować przedsiębiorstw w kształtowaniu polityki zakupów tego surowca.

Fakt bieżącego uzależnienia importowego od jednego kraju-dostawcy stanowi relatywnie nieduże zagrożenie bezpieczeństwa energetycznego kraju, pod warunkiem stabilnej sytuacji politycznej w regionie oraz prawidłowego kształtowania przez spółki sektora naftowego polityki zakupów pod względem zachowania proporcji pomiędzy umowami długoterminowymi a zakupami spotowymi, a także udziałów poszczególnych dostawców.

Biorąc powyższe pod uwagę, a także fakt wejścia Polski w struktury Unii Europejskiej i tym samym prowadzenia wspólnej polityki handlowej nie przewiduje się zawarcia umowy międzyrządowej regulującej kwestie wielkości dostaw rosyjskiej ropy naftowej do Polski. Przewiduje się natomiast możliwość podpisania międzyrządowej deklaracji w sprawie dostaw ropy naftowej z Federacji Rosyjskiej do Polski, tj. dokumentu określającego ogólne kierunki współpracy w tym zakresie.

Odnosząc się do kwestii dostaw ropy bez pośrednictwa pragnę uadmienić, że w historii handlu rosyjską ropą naftową nie było przypadku, aby transakcje dotyczące dostaw ropy naftowej realizowane były wyłącznie przez producenta-eksportera. Pytania ofertowe kierowane przez największych polskich odbiorców ropy naftowej bezpośrednio do rosyjskich firm będących producentami ropy naftowej przekierowywane były do firm handlowych, z którymi współpracuje dany producent, co jednoznacznie określa organizację handlu ropą przyjętą po stronie dostawców. Próby podejmowane przez polskich odbiorców ropy nie doprowadziły do zawarcia takich bezpośrednich kontraktów.

W odniesieniu do producentów-eksporterów rosyjskiej ropy naftowej zasadą jest, że eksport realizowany jest wyłącznie na jeden z dwóch sposobów:

1. za pośrednictwem firm handlowych, które występują w transakcjach kupna-sprzedaży ropy jako przedstawiciele handlowi konkretnych rosyjskich koncernów wydobywczo-produkcyjnych. Koncerny te wydzieliły w swoich strukturach firmy handlowe (tzw. spółki afiliowane), których podstawowym zadaniem jest prowadzenie działalności handlowej w zakresie towarów wydobywanych lub przetwarzanych przez dane koncerny/firmy.
2. na podstawie umowy z niezależną firmą handlową, które na własny rachunek dokonują zakupów rosyjskiej ropy naftowej na rynku rosyjskim biorąc na siebie wszelkie ryzyka wynikające z faktu zawarcia kontraktu na terytorium WNP, zarówno w zakresie płaconych cen, warunków płatności jak i gwarancji dostaw.

Wspomniane powyżej firmy handlowe tzw. spółki afiliowane producentów ropy coraz częściej przejmują także funkcje realizowane dotychczas przez niezależne spółki handlowe obracając w coraz większym stopniu ropą i produktami naftowymi pochodzenia innego niż rosyjskie. Rozwijają również działalność polegającą na transakcjach wymiennych (zamiana własności partii surowca w różnym czasie i miejscu).

Wyrażam nadzieję, że udzielona odpowiedź w pełni usatysfakcjonuje Pana Posła Bolesława Borysiuka.

**Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETAŃ SZTANU**

Mirosław Baraszczyk

Do wiadomości:

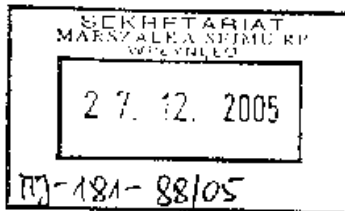
Pan Adam Lipiński Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Warszawa, 23 grudnia 2005r.

MINISTER FINANSÓW

PA.IV-816-365/05/KGL/5335

Pan

Marek Jurek

Marszałek Sejmu RP

W związku z pytaniami zadanymi przedstawicielowi Ministerstwa Finansów podczas 3 posiedzenia Sejmu RP w dniu 24 listopada 2005 r. przedstawiam odpowiedź na pytanie Pana Posła Mirosława Pawlaka, po uzyskaniu stanowiska właściwego merytorycznie resortu rolnictwa:

Pytanie – *Na jakim etapie są prace legislacyjne nad paliwem rolniczym i nad biopaliwami?*

W dniu 29 listopada br. Rada Ministrów mając na uwadze konieczność obniżenia kosztów produkcji rolniczej związanych z zakupem paliwa rolniczego oraz Dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji ram wspólnotowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych oraz elektryczności, zgodnie z którą możliwe jest stosowanie w Państwach Członkowskich minimalnej stawki akcyzy do paliwa zużywanego w rolnictwie, podjęła decyzję o przeznaczeniu w projekcie ustawy budżetowej na 2006 r. 450 mln zł na zwrot producentom rolnym części podatku akcyzowego. Wprowadzenie pomocy finansowej dla producentów rolnych do tzw. „paliwa rolniczego” uzasadnione jest potrzebą zwiększenia konkurencyjności polskich gospodarstw rolnych na unijnym rynku. Pomoc dla rolników, polegająca na udostępnieniu tańszego paliwa do produkcji rolnej została wprowadzona w innych krajach członkowskich, co sprzyja rozwojowi i konkurencyjności rolnictwa tych krajów.

Pomoc ta będzie udzielana rolnikom w formie zwrotu części podatku akcyzowego przez urzędy gmin na podstawie przedłożonych przez rolników faktur zakupu oleju

napędowego, jednakże w kwotach nie przekraczających równowartości kwoty podatku akcyzowego zawartego w cenie 86 l oleju napędowego na 1 ha użytków rolnych.

W najbliższym czasie projekt ustawy o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego zużywanego w produkcji rolniczej zostanie przekazany do uzgodnień międzyresortowych.

Ustawa z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych w wersji uchwalonej przez parlament i opublikowanej w Dz.U. z 2003r. Nr 199 poz. 1934 wprowadzała obowiązek dodawania biokomponentów do paliw w ilościach określanych rokrocznie w rozporządzeniu wydawanym przez Radę Ministrów. Niewykonanie tego przepisu było zagrożone sankcją karną.

Taka konstrukcja prawna została zakwestionowana przez Rzecznika Praw Obywatelskich, który skierował wniosek do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności art. 12 ust. 1 i 6, art. 14 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W dniu 21 kwietnia 2004 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją ww. artykułów ustawy (Dz. U. Nr 109, poz. 1160) i z dniem 12 maja 2004 r. orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego weszło w życie.

W związku z powyższym wyrokiem, przepisy wprowadzające stosowanie biokomponentów i biopaliw na rynek powinny odwoływać się do zachęt ekonomicznych, a nie „zmuszania koncernów paliwowych do stosowania dodatków biopaliw do paliwa”.

Wyrażam nadzieję, że udzielona odpowiedź w pełni usatysfakcjonuje Pana Posła Mirosława Pawlaka.

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU

Mirosław Barszcz

Do wiadomości:

Pan Adam Lipiński Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów